

ऊ

ऊ Interj.

ऊं Interj.

ऊः Interj.

ऊढ v. वह्.

ऊत v. वे.

ऊधस् n. uber, οὐδῆρ. AM. (Gr. οὐδῆρ, anglo-sax. uder, germ. vet. útar, nostrum Euter, hib. uir, uichte, lat. úber (*).)

ऊधस्य n. (a praec. s. य) lac. HEM.; RAGH. 2.66.

ऊन 1) deminutus, minus, v. gr. 258. SA. 4. 26.: संवत्सः किञ्चिद्दनः (sic legendum pro किञ्चिद् ऊनः) paulo minus annus. 2) debilis. RAGH. 2.14.: ऊनन् सत्त्वेषु अधिको ववाध.

ऊय् 1. 4. (तन्तुसन्ताने क. सेवने v.) texere; nere, suere.

ऊव्य m. (e femoribus natus ex ऊरु femur l. य) vir tertii i.e. agriculturalum et mercatorum ordinis, qui secundum mythologiam ex *Brahmae* femoribus ortus est. AM., v. ऊरुज.

ऊरु m. femur. H. 1.9.

ऊरुज (ex praec. et ज नatus) i.g. ऊव्य. AM.

ऊरुपर्वन् m. (ex ऊरु et पर्वन् internodium) genu. AM.

ऊरुस्तम्भ m. (ex ऊरु et स्तम्भ postis, pila) debilitatio, paralysis femorum. Wils. «1) paralysis of the lower extremities. 2) rheumatism of the thigh.» SAK. 25.4. infr.

ऊर्ज् 10. p. (बलप्राणधारणयोः क. जीवने बले v.) valere, robustum, validum esse; vivere. ऊर्जित validus, potens. RAM. I. 1. 115.: ऊर्जितशासन; HIT. 131. 19.: रिपुर् ऊर्जितः. (Fortasse lat. *urgeo*, nisi hoc pertinet ad ऊर्ज् q. v.; hib. *orc* «a prince, a hero», *orcaim* «I kill, destroy» v. sq.)

(*) Latina lingua saepe adhibet *f* pro sanscr. *d* et gr. *θ*; in vocum medio autem aspiratae praefert mediam (v. gr. comp. 18.) unde etiam *ruber* pro *rufus* respondet graeco *ῥυθρός*.

ऊर्ज m. (r. ऊर्ज् s. अ) 1) vis, robur, potestas. 2) vis genitalis. 3) mensis *Kārtika*, October-November. (Hib. *uirge* «the private parts of a man».)

ऊर्जस्वत् (a perdito Substantivo ऊर्जस् - v. ऊर्ज - s. वत्) validus, robustus, fortis.

ऊर्जस्वल (ab ऊर्जस् - v. praec. - s. वल) id. AM.

ऊर्जस्विन् (ab ऊर्जस् - v. praec. - s. विन्) i.g. praec. AM.

ऊर्णनाभ m. (ex ऊर्ण pro ऊर्णा et नाभ pro नाभि, v. gr. 681.) aranea.

ऊर्णा f. (ut videtur, e वर्णा a r. वृ tegere, correptā syllabā व in ऊ; secundum Wils. ab ऊर्ण q. v.) lana (Lith. *wilna*, russ. *wolna*, goth. *vulla* per assimil., germ. vet. *wolla*, lat. *villus*, gr. *ἔργος*, *ἔργιον*, *ἔργέα*, *εἶργος*, *εἶργιον*; hib. *olann*.)

ऊर्णायु m. (a praec. s. यु) 1) aries. AM. 2) lodix lanea. AM.

ऊर्णु 2. P. A. (आकादने; ut videtur, a r. वृ tegere adjecto caractere 5ta classis, et correptā syllabā वर, quae primitiva forma est radicis वृ, in ऊर tegere, cf.

ऊर्णा.

ऊर्ध्व v. ऊर्ध्व.

ऊर्ध्व vel ऊर्ध्व, v. gr. 105. (ut videtur, a r. ऋधृ vel वृधृ crescere, ita ut ortum sit ex ऊर्ध्व vel वर्ध्व sicut supra ऊर्णा, ऊर्ण ex वर्णा, वर्ण erectus, altus. (Cf. lat. *arduus*, gr. *ὄρῳός*, hib. *ard* «a height, top, summit»)

ऊर्ध्वकेश (BAH. e ऊर्ध्व et केश capillus) erectos capillos habens.

ऊर्ध्वबाहु (BAH. ex ऊर्ध्व et बाहु m. brachium) erecta, sursum porrecta brachia habens. Sū. 1. 10.

ऊर्ध्वम् aut ऊर्ध्वम् Adv. (ab ऊर्ध्व signo accus.) sursum. IN. 1. 31. Post अतस्, post, in posterum (v. अतस्).

ऊर्ध्वङ्गुलि (BAH. ex ऊर्ध्व et अङ्गुलि f. digitus) erectos digitos habens. H. 2. 6.

ऊर्मि f. (fortasse correptum e वर्मि - v. ऊर्णा, ऊर्ण - ita ut descendat a r. वृ tegere s. मि, sicut भूमि a भू) unda, fluctus. M. 41. (Lith. *wilni-s*, germ. vet. *wella*, ut videtur, per assimil. ex *welna*.)